
Hat nappal ezután Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és testvérét, Jánost, és felvitte őket külön egy magas hegyre. És szemük láttára elváltozott: arca fénylett, mint a nap, ruhája pedig fehéren ragyogott, mint a világosság. És fényes felhő borította be őket, és hang hallatszott a felhőből: Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm, őt hallgassátok! Mt 17, 1-2.5

VÍZKERESZT ÜNNEPE UTÁNI UTOLSÓ VASÁRNAP, 2021.01.24.

Mikor a gyülekezetünk elnöksége elhatározta, hogy a szigorú védekezési szabályok megtartása mellett megnyitjuk templomaink kapuját és ezt elkezdtek hirdetni, nagyon sokan jeleztek egyből vissza, hogy nagyon örülnek neki, mert annyira várták már a vasárnapi találkozásokat, az élő ige hallgatását. Jó dolog vasárnaponként megállni, és elmenni Isten házába találkozni Isten Igéjével.

A vasárnap evangéliumi történetében is valami hasonló történik: Hat nap után Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, és felvitte őket egy magas hegyre, ahol fenséges élményben volt részük, ahonnan alig akartak visszamenni a hétköznapi életükbe.

Hat nap után. Eszünkbe jut erről, amit a teremtéstörténetben olvasunk, hogy hat nap alatt teremtette Isten a világot és a hetediken megpihent. És elrendelte Isten az ember számára is a pihenés napját: hat napon át munkálkodjál, de a hetediken pihenj, mert az Úr napja az.

Az életünkben ritmikusan váltakoznak a hétköznapiak és a pihenés napja, az ünnep napja. Isten is gondolt arra, hogy az embernek legyen lehetősége a pihenésre is. Jézus is az ünnep napján vitte fel tanítványait az imádság, az Istennel való találkozás hegyére, hogy valami egészen mást, valami mennyei dolgot éljenek át.

Isten minden héten egy napra ugyan így hív bennünket erre az élményre, hogy találkozzunk vele. Az istentisztelet, az ige, az imádság, a gyülekezetben átélt

közösség olyan élményt nyújt, amely megújítja erőinket. Élünk ezzel a töltekezéssel heti rendszerességgel, vagy amikor elfáradunk?

Az istenélmény ugyanis nem önmagáért van. Bármennyire is lenyűgözte Pétert, Jakobot és Jánost mindaz, amit a hegyen átéltek, bármennyire is jó volt nekik ott lenni, hogy legszívesebben ott maradtak volna (Péter sátrat akart építeni), az ő helyük a hétköznapokban volt. Mint a miénk is. Az istentisztelet után is haza kell menni. Holnap kezdődik az újabb hat nap, várnak a feladatok, munkahely, iskola, háztartás, emberek, akikkel nem mindig tudunk kijönni. Mégis, aki a hegyről, a megdicsőült Jézus jelenlétéből jön, igével, lelki erővel ellátva, az nem lesz tanácstalan, vagy kétségbeesett a mindennapokban.

Jézus követése nem jelenti azt, hogy minden könnyen megy. A Jézus követő életnek is megvannak a maga csalódásai, kísértései és harcai, sőt kudarcai is. A Jézust követő életben azonban ott van a vele való találkozásból, a vele együtt töltött időből fakadó áldás és erő. Pál apostol így mondja: Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem.

A hegyről, a lelki élmények világából vissza kell térni a lapos hétköznapok világába. De nem üres kézzel és főleg nem üres szívvel térünk vissza. Amit a tanítványok átéltek, az gazdag útravaló lett a mindennapjaikban. Új fényben látták Jézust, a dicsőséges Urat, hallották az Atya hangját, hogy csak Fiára, Jézusra figyeljenek. Ettől kezdve másként tekintettek Jézusra. A Jézussal való együtt töltött időnek, az ünnepnek hatása van a mindennapi életre. (Lelki erőt és felfrissülést lehet belőle meríteni pont 6 napig, hogy a hetediken újra tölthessünk!)

Kedves Testvérek! Isten ma minket szólít meg, nekünk is azt mondja, mint akkor a tanítványoknak: Jézus az én szeretett Fiam, egyedül őt hallgassátok. Azért szólít meg, hogy az előttünk álló hétre is legyen elég lelki erőnk.

Hallgassuk Jézus szavát hétről hétre! Legyen lábunk előtt mécses életünk vándorútján Isten Igéje! Legyen erőnk, bátorítónk, gyógyítónk! Engedjük, hogy a hallott ige átformálja életünket. Ezzel tehetjük boldogabbá és békésebbé saját magunk és mások életét is a hétköznapjainkban.

Ámen